

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Danuta Pacześniowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 kwietnia 2014 roku

sprawy z wniosku J. G.

z udziałem P. G.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 28 lutego 2014 roku, sygn. akt I Ns 723/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSO Danuta Pacześniowska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek J. G. o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd ustalił, że wnioskodawczynie prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Pracuje na stanowisku sprzedawcy za średniomiesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1.121,16 zł netto. Nadto otrzymuje tytułem alimentów na swoją rzecz 400 zł oraz na rzecz syna – 350 zł. Tym samym jej miesięczne dochody zamykają się kwotą 1.871,16 zł. Bieżące opłaty i koszty swojego utrzymania wnioskodawczynie określiła na 1.710 zł. Nie posiada wartościowych ruchomości oraz nieruchomości.

W tych okolicznościach Sąd pierwszej instancji stwierdził, że wnioskodawczynie bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny jest w stanie ponieść koszty sądowe. Uzyskuje bowiem stały miesięczny dochód, który pozwala na poczynienie niewielkich oszczędności. Zwłaszcza, że występując z wnioskiem winna liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów i zabezpieczyć uprzednio odpowiednie środki na ten cel.

Rozstrzygnięcie zaskarżyła wnioskodawczynie domagając się jego zmiany przez uwzględnienie wniosku. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła błędną ocenę jej sytuacji majątkowej i w rezultacie przyjęcie, że dysponuje możliwością uiszczenia opłaty od wniosku w całości. W uzasadnieniu podkreślała, że oświadczenie majątkowe nie obrazuje wszystkich niezbędnych opłat i wydatków zwłaszcza mających charakter jednorazowy. W konsekwencji nie sposób przyjąć, by wnioskodawczynie była w stanie odłożyć kwotę niezbędną do pokrycia kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki jest nieuzasadnione.

W myśl art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2005r. Nr 167, poz. 1398 z póź. zm.) zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi zatem pomoc państwa dla osób, które ze względu na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc powinien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby oszczędności te okazały się niewystarczające - może zwrócić się o pomoc państwa (postanowienie SN z 24 września 1984 r., II CZ 104/84, LexPolonica nr 321129).

Sytuację majątkową osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych ocenia się w kontekście wszystkich okoliczności jej stanu rodzinnego, majątku, dochodów i źródeł utrzymania. O istnieniu przesłanek zwolnienia od kosztów sądowych decyduje nie tylko wysokość dochodów wnioskodawcy oraz rozmiar usprawiedliwionych potrzeb jego rodziny, lecz także jego ogólny stan majątkowy.

Sąd pierwszej instancji słusznie zwrócił uwagę, że poniesienie kosztów sądowych przez skarżącą w kwocie 1.000 zł nie pozbawi jej środków do koniecznego utrzymania. Wnioskodawczyni łącznie uzyskuje z tytułu wynagrodzenia za pracę i alimentów miesięcznie dochody w wysokości 1.871,16 zł. Z przedłożonego oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wynika, że prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Wydatki związane z utrzymaniem, przy uwzględnieniu wszystkich podanych przez nią kosztów, zamykają się w kwocie 1.710 zł. Nie przekraczają zatem uzyskiwanych dochodów, co pozwala na poczynienie oszczędności.

Podkreślić w tym miejscu należy, że strona występując z wnioskiem liczyć się powinna z obowiązkiem poczynienia stosownych oszczędności, zwłaszcza, gdy potrzeba wytoczenia sprawy nie powstała nagle. Słusznie zwrócił uwagę Sąd pierwszej instancji, że wnioskodawczyni pozostaje z uczestnikiem postępowania w separacji począwszy od kwietnia 2013r. Z wnioskiem o podział majątku wspólnego wystąpiła 27 września 2013r. (data prezentaty), a więc po upływie ponad 5 miesięcy od wydania przez Sąd Okręgowy w Gliwicach orzeczenia w przedmiocie separacji małżeństwa stron. Do chwili rozpoznania niniejszego zażalenia upłynęło dalsze 7 miesięcy. Nie ulega zatem wątpliwości, że wnioskodawczyni dysponowała czasem na zgromadzenie niezbędnych funduszy w celu pokrycia ewentualnych kosztów sądowych.

Z powyższych względów brak było przesłanek do zastosowania wobec skarżącej instytucji zwolnienia od kosztów sądowych. Sąd Rejonowy dokonał bowiem prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie wyprowadził właściwe wnioski, które Sąd Okręgowy podziela. Skoro zatem wysokość miesięcznych dochodów wnioskodawczyni pozwala na poniesienie kosztów sądowych, to prawidłowo Sąd Rejonowy stwierdził brak przesłanek koniecznych dla zastosowania art.102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, zażalenie oddalił.

SSO Danuta Pacześniowska